

Deze keer een bijbelgedeelte dat op dezelfde zondag is bepreekt in de GKV en de Ankergemeente: Jozua 24.
"Kies dan nu wie u dienen zult."

Hoe zou dat zijn: herhaaldelijk met dezelfde persoon trouwen? Een paar jaar na de bruiloft elkaar nog eens het jawoord geven? En dan nog eens? En nog eens? Wat is daar eigenlijk tegen?
Of je openbare geloofsbelijdenis herhalen? Elk jaar weer gaan staan en je jawoord herhalen?

In Sichem staat heel Israël voor Jozua. Of in elk geval de stamhoofden. Griffiers zijn er ook om alles op te schrijven.

Het verbond tussen God en de Israëlieten is al heel wat jaren oud. Maar Jozua laat ze opnieuw opstaan. Hij vertelt ze over Abraham, Izaäk, Jakob en Esau, Mozes en Aäron. Overbekende verhalen. Daar zijn ze meer dan vertrouwd mee.

En dat heeft iets moois. In een goed huwelijk ben je vertrouwd met het gezicht en met de verhalen van je partner. Je hebt al zoveel jaren bij elkaar terecht gekund.

Toch kunnen er momenten zijn waarop je door iemand anders aangetrokken wordt. Jozua noemt de goden uit de tijd van Abraham tot en met de goden in het land dat ze nu bewonen. Zij zijn aanlokkelijk, omdat ze door de mensen zelf ontworpen zijn. Alleen, wat doen ze nou helemaal? Zoveel als Jozua zegt over de Heer, zo weinig zegt hij over de goden. Wat kun je ook over hen zeggen?

Maar nu komt Jozua met een uitdagende oproep. *Ik en mijn gezin zullen de Heer dienen*, zegt hij. *Kiezen jullie nu wie je zult dienen: de goden die onze voorouders gediend hebben of de goden hier in Kanaän.*

Heel opmerkelijk: Jozua laat Israël niet kiezen tussen de goden en de Heer, maar alleen tussen de goden.

Alsof hij al vooruit loopt op de afval die komt. Of – zou hij duidelijk willen maken dat een Israëliet helemaal niet vóór de Heer hoeft te kiezen (hij hóórt al bij Hem), maar dat hij hooguit tégen Hem kan kiezen – en dan voor welke goden dan ook?

Het volk maakt dan ook niet de keus zoals Jozua die voorhoudt. Ze willen bij de Heer blijven.

En dan, opnieuw uitdagend, roept Jozua dat ze dat niet kunnen! Denkt hij, opnieuw, aan de toekomstige afval? Of – wil hij Israël prikkelen om ernstig na te denken over de gevolgen van hun impulsieve toewijding? Petrus moet drie keer zeggen dat hij Jezus liefheeft. Zo klinkt hier tot drie keer toe de verzekering van Israël.

Jozua (Jesjoea) heeft zelf het goede voorbeeld gegeven. Maar hij gaat sterven. Daarom klinkt het zoveel vitaler en behulpzamer als onze levende Heer Jesjoea zegt: *Volg Mij. Kom bij Mij, Ik zal je rust geven.*

Gesprekspunten. Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken. Of misschien iets heel anders.

1. Is er iets in deze Keek wat jou getroffen heeft?
2. Jozua zegt dat hij en zijn gezin de Heer zullen dienen. Wat raakt je in die uitspraak?
3. Wat doe jij om saaiheid en verveling in je wel heel vertrouwde verbond (huwelijk, geloof) te voorkomen?
4. Het werkwoord 'dienen' staat 15 keer in dit hoofdstuk. Wat is de meerwaarde van 'de Heer dienen' boven 'voor de Heer kiezen'?
5. In de woestijn is een hele generatie gesneuveld. Jozua spreekt hier dus de jonge generatie toe die voor alle weelde niets heeft hoeven te doen (vers 13). Bespreek de parallellen en verschillen met onze jonge generatie.
6. Tegen de rijke man zegt Jezus: Volg Mij! Deze man moet zijn goden wegdoen.
 - a. wat betekent het concreet voor je tijd, als je je goden weg doet?
 - b. wat betekent het concreet, als je Jezus volgt?
7. Voor wie meer wil.
 - a. in sommige hedendaagse modellen wordt de kerk gezien als een herberg waar je kunt schuilen en op adem komen. Bespreek dit model in het kader van commitment, toewijding.
 - b. bespreek met elkaar de voor- en nadelen van een toewijdingszondag - waarbij je bijvoorbeeld jaarlijks invult (de griffiers!) wat je denkt te geven in dienst van de Heer: aan gaven, tijd, geld.